

1. Co mám dělat, kam se hnout?
Já nechci tady utonout.
Já nechci tady shnit.
Já chci žít,
nebýt usmrkanec v koutku,
mít víc než metr v kohoutku,
o lásce víc než snít.
Já chci žít,
zřít tisíc hvězd, jak Velkej pes,
co sem přilez, když jsem se vez,
a jít problémům vstříc.
Tak dej si přece říct,
dej si říct a nechod' za mnou,
že chceš víc, že jsi čekala víc.

2. Nevím, co sis myslela,
když sem ses jak vlk vetřela
a chtělas moji moc
každou noc.
Já netušil, jaký byl plán,
jestlis chtěla jí do hajan.
Byl-li to jenom žert,
vem tě čert!
Moh by bejt klid, moh jsem se mít.
I jako Žid bych se měl líp.
Co já však mám s tebou?
Jen ruce mě zebou
a zebou a je to bída,
že chceš víc, že jsi čekala víc.

3. Tvoje zvláštní názory,
už dřív jsem k nim měl odpory
a teď je všechno clear,
tak chceš mír.
Však nemysli si, že chci zas
být tvůj otrok, zlomit si vaz
a žít jak vůl pro lež.
Tak si běž!
Tak padej vocaď, padej pryč
a nech mi klíč a nech mi bič,
kdybych se týrat chtěl,
kdybych radši umřel,
než žít s tím, že jsem tě zklamal,
že chceš víc, že jsi čekala víc.

M. Že jsi čekala víc?
Že jsi čekala víc?
Že jsi čekala víc?
Jak s tím mohu žít,
jak s tím mohu žít.
Na tom světě dlít.
Na tom zkurvenym, zasranym světě já toužím po odvetě.
Konečně jsem to ze sebe dostal. Jdu si svůj život užít.

B1. A je to dávno, mnohem víc,
než bych teďka mohl říct.
Tak proč se nevzdáváš? Proč se nevzdáváš?

Přeci nevydržíš hlídat ten svůj krám.
Nevydržíš, jsi sama, já sám.
A já si zoufám a já si troufám jít dál.
A je to fakt marný ptát se dál,
jestli jsem o tebe někdy stál.
A je to bída. Tváře si střídá-ám
jak král, co prohrál a ani se nenadá-ál.

B2. A je to dávno, mnohem víc,
než bych teďka mohl říct.
Tak proč se nevzdáváš? Proč se nevzdáváš?
Přeci nevydržíš hlídat ten svůj krám.
Nevydržíš, jsi sama, já sám.
A já si zoufám a já si troufám zvát

C1. tě na kafe, pak možná na kanape,
pak možná i na něco víc,
však chci ti vyjít vstříc,
tak neměj obavy. Ono se všechno spraví.
Možná, jenom možná se sejdeme,
možná to přejdeme a neobejdeme se bez sebe.
To by z nás obou byl rebel.

C2. A proto tě radši zvu na kafe, pak možná na kanape,
pak možná i na něco víc,
však chci ti vyjít vstříc,
tak neměj obavy. Ono se všechno spraví.
Možná, jenom možná se sejdeme,
možná to přejdeme a neobejdeme se bez sebe.
To by z nás obou byl rebel.
Ale to bychom jistě neudělali.

4. Porad', co mám dělat, kam se hnout,
když nechci tady utonout,
když nechci tady shnít,
když chci žít?
Když nechci být usmrkanec,
mít na talíři dlabanec,
o lásce víc než snít,
když chci žít.
Tak porad' mi, kam mám se dát.
Když zničilas mě, tak mě vrať
na cestu, řekni směr
a hlavně si vyber,
co ty chceš.
Já ti vyhovím, vyjdu vstříc.
Ale nezvládnou víc.